

тѣ и Сдружени Сили биха сключили съ държавитѣ, образували се или които ще се образуват върху цѣлата или частъ отъ територията на бившата руска империя въ границитѣ ѝ отъ първи августъ 1924 г. и да признае границитѣ на тия държави, както тѣ бждатъ опредѣлени.

България признава и се задължава да зачита независимостта на казанитѣ държави, като нѣщо постоянно и неотчуждаемо.

Съобразно съ постановленията на чл. 143, часть VIII (финансови клаузи) и чл. 171, часть IX (Економически клаузи) отъ настоящия договоръ. България окончателно признава унищожението на Брестлитовскитѣ договори, както и на всички други договори, спогодби или конвенции, сключени отъ нея съ болшевишкото правителство въ Русия.

Puissances alliées et associées passeraient avec les Etats qui se sont constitués ou se constitueront sur tout ou partie des territoires de l'ancien Empire de Russie, tel qu'il existait au 1er août 1914, et à reconnaître les frontières de ces Etats, telles qu'elles seront ainsi fixées.

La Bulgarie reconnaît et s'engage à respecter, comme permanente et inaliénable, l'indépendance desdits Etats.

Conformément aux dispositions insérées à l'article 143, Partie VIII (Clauses financières) et à l'article 171, Partie IX (Clauses économiques), du présent Traité, la Bulgarie reconnaît définitivement l'annulation des Traités de Brest-Litovsk, ainsi que de tous autres traités, accords ou conventions passés par elle avec le Gouvernement maximaliste en Russie.

Латвия. Припозната отъ Съветска Русия съ подписания на 11 Августъ 1920 г. въ Рига Договоръ; отъ Полша — съ Мирния Договоръ отъ 11. X. 1920 г. и отъ Литва — съ Конвенцията отъ 28. IX. 1920 г. Презъ 1920 г. сама приета за членъ на Обществото на Народитѣ и призната за самостоятелна, независима република отъ всички държави членове на Обществото.

Литва. Съ прокламация отъ 14. II. 1918 г. обявила се за самостоятелна република. Границитѣ ѝ съ източна Прусия сж опредѣлени съ чл. 28 и 99 отъ Версайския Договоръ, съ Латвия — съ Конвенцията отъ 28. IX. 1920 г. и съ Съветска Русия съ Договора отъ 12. VII. 1920 г. Презъ 1920 г. приета за членъ на Обществото на Народитѣ и призната отъ всички членове на Обществото на Народитѣ за самостоятелна и независима република.

Полша. За независима държава отново биде призната едва следъ последната война. Независимостта си тя изгуби чрезъ тритѣ подѣлби станали презъ 1772 год., 1793 и 1795 г. Мотивътъ за първото ѝ поддѣляне беше тоя вложенъ въ декларацията отъ Мартъ 1772 г. на пруския кралъ Фридрихъ II, чрезъ която тритѣ държави (Русия, Прусия и Австрия) „за да отстранятъ всички мжнотии, които биха могли да се породятъ по поводъ на Полша и накърнятъ приятелството си се задължаватъ да си присъединятъ отъ полската територия области, еднакви и отъ равна стойностъ“.

Идеята за възобновяване за старата полска държава най-интензивно почва да си пробива пжтъ въ началото на последната война. За тая цель се образува въ Парижъ т. н. „Народенъ Комитетъ“. Малко по-късно такъвъ се образува и въ старитѣ земи на бивша Полша т. н. „Върховенъ Народенъ Комитетъ“. Последниятъ въ противовесъ на първия бѣ съ чисто австрийска ориентация. Подпомогнатъ отъ австрийското правителство, което целѣше рано или късно да създаде отъ Полша съюзница и я постави като бариера срещу Русия, тоя комитетъ събира младежта, предимно изъ областитѣ на Галиция и образува първоначално два доброволчески легиона. Обратното въ руска Полша, гдето преобладаваха симпатии къмъ Съглашението. Тамъ се образуваха т. н. „легионии на независимостта“. Макаръ и съ противни тжжания на вѣнъ, тѣзи легиони турятъ началото на идеята за новата полска държава.

Презъ лѣгото на 1915 г., както е известно, австрийскитѣ войски претърпѣха тежко поражение при Луцкъ; главнокомандующия Брусиловъ зае значителна часть